

A szegedi katonai rendőrség elfogta egy százezer koronás betörés tettesét.

(Saját tudósítónktól.) Szenzációs bűnyben folytat nyomozást néhány nap óta a szegedi katonai rendőrség. A bűny még nincsen tisztázva, a nyomozás most folyik, de a rendőrség kezébe került bizonyítékok annyira döntő erejűek, hogy a mielőbbi teljes siker a legnagyobb reményekre jogosít. Arról van szó, hogy a katonai rendőrségnek, amely *Eötvös Sándor* őrnagy kiváló és dicséretreméltó vezetése mellett eddig is a legszebb eredményeket érte el, sikerült letartóztatni egy *120.000 koronás lopás, vagy betörés egyik szereplőjét*. A katonai rendőrség már nyomában van a tettesnek is és talán csak órák kérdése, hogy az egész bűny minden részlete világosan áljon a nyomozó közegek előtt. A *Somody Imre* főhadnagy jeles vezetése mellett működő detektív-osztály most kutatja a tettest és az elrejtett pénzeszeget. A szenzációs érdekességű ügy részletei a következők:

Négy nappal ezelőtt történt, hogy a katonai rendőrség letartóztatott egy katonát gyanus magaviselete miatt. A fiatal ember feltűnően költekezett, általában olyan magaviseletet tanusított, hogy a rendőrség jónak látta őrizetbe venni. Kihallgatása alkalmával természetesen tagadta, hogy bármiféle büntényt követett volna el. Tagadása azonban semmit sem használt, mert megmotoszásakor néhány levelet találtak nála egyik barátjától, amelyek a legnagyobb mértékben gyanusak voltak, sőt pozitív nyomokat adtak a katonai rendőrség kezére arról, hogy valamelyik nagyobb arányú bűny egyik tettestársát sikerült elfogni. Az egyik levél például így szól:

Kedves Barátom!

Mellékelten itt küldöm neked a ládám kulcsát, miután én jelenleg nem mehetek haza. Ládámban van a kis páncélszekrény, légy szives azt a szintén mellékelte kulccsal kinyitni és kivenni belőle nyolcezer koronát. A pénzt postafordultával küld címemre. Szüleimnek a pénzről egy szót se szólj, ők úgy tudják, hogy a pénzt már elvették tőlem, miután a tulajdonosa jelentkezett. Nem is akarom velük tudatni egyelőre *gazdagságomat*. Csak akkor akarom előttük

felfedezni a pénz létezését, ha nővéreim már férjhez mentek. Nem is lenne jó a mai időkben még erről beszélni. Ölel szeretettel barátod István.

A másik levél már világosságot derít arra is, hogy tulajdonképpen mekkora lehet az az összeg, amelyből olyan könnyen lehet nyolcezer koronát kivenni. A kis páncélszekrény, amelynek titkához már közeledik a katonai rendőrség, ezek szerint *120.000 koronát tartalmaz ismeretlen rejtékhelyén*.

A szenzációs lelet kapcsán újra kihallgatták a gyanus katonát, aki azonban csak megmarad konok tagadása mellett. Azzal védekezik, hogy a levelek tartalmas apokrif. Tényleg egy barátja írta a leveleket, de az ő kérésére, mert egy lánynak udvarol, akit nem akarnak feleségül adni hozzá. Hogy nagyobbá tegye a becsületét a lány és szülei előtt, *így nagy összegekről szóló leveleket mutogatott neki*. Nem tudott azonban megfelelni kihallgatásakor arra a kérdésre, hogy — ha tényleg csak a levegőben vannak meg ezek a nagy pénzek, — *honnan vette a pénzt költséges mulatozásaihoz*. Gyanusá teszi még a katonát az a körülmény is, hogy kihallgatásakor gyakran ellenmondásba keveredett. Nem volt hajlandó elárulni nevezetes barátja címét sem. Viselkedése és védekezése általában annyira átlátszó, gyanus és ügyetlen, hogy a katonai rendőrség a legerélyesebb nyomozást indította a rejtély kiderítése érdekében. Eddig már több súlyos gyanuok merült fel, amelyek a védekezés valószínűségét a minimumra szállították le. Nyomában van már a katonai rendőrség az eddig ismeretlen levélíróknak is, hogy a levélben megemlített páncélkaszta hol lehet elhelyezve.

A katonai rendőrségnek az a határozott gyanuja, hogy valamelyik nagyarányú betörés, vagy lopás egyik tettestársa került kézre. Nem lehetetlen hogy a katonák éppen a *szeged-budapesti vasúti vonalon elkövetett százezer koronás betörés tettesei*, esetleg valamelyik újabb elkövetett betöréses lopás elkövetői. A nyomozást a katonai rendőrség nagy eréllyel és szigorúsággal folytatja. A katona, akinek eddig a nevet sem sikerült pontosan megállapítani, a nyomozás befejezéséig természetesen fogva marad.

Ki készítse a tisztviselők olcsó ruháit.

— A szabóiparosok sérelme. —

A szegedi szabó kisiparosok részéről közlik velünk a következőket: A Népruházati Bizottság a múlt év december hóban megkezdte a szegedi kereskedelmi és iparkamarát, hogy intézzen kérdést az ipartestülethez, hogy egy szabó kisiparosokból alakuló csoport hajlandó volna-e az általa készíttetni szándékolt ruhák konfekcionálási munkáját elvállalni. A kamara ezen megkeresésnek megfelelően, átiratot intézett az ipartestülethez, amelyben többek között az állott, hogy tudomása szerint az ipartestület kebelében már működik szabó-kisiparosokból álló csoport. Szólítsa fel az ipartestület nyilatkozattételre, hogy hajlandó-e a szóban forgó munkát elvállalni. Az ipartestület f. évi január hó 2-án azt válaszolta, hogy *a csoport készséggel vállalja a munkát*; a leszállítandó munkákért az ipartestület teljes erkölcsi és anyagi garanciát vállal. Azóta az iparkamarától erre vonatkozólag *semmiféle közlemény nem történt*. Január végén érdeklődött az ipartestület az ügy iránt, a Népruházati Bizottságnál. Itt a kamarához intézett, február 1. keleti átiratnak a másolatát mutatták fel, melyben megkeresték a kereskedelmi és iparkamarát, intézzen kérdést az ipartestülethez, hogy a már megalakult, avagy megalakuló csoport hajlandó-e ezen konfekcionálási munkát az általa most már megállapított munkadíjak mellett elvállalni. A kamara erre vonatkozó felhívása a mai napig sem érkezett az ipartes-

tülethez. Ellenben a szabóipari szövetkezet elnöke már napok óta tárgyal a szabászokkal és munkásokkal a szóban forgó munkák elkészítésére, ami azt bizonyítja, hogy ennek a kamarához érkezett átiratáról már napok óta tudomása volt.

A *Delmagyarország* e hó 12-iki számának h iradása szerint ezen szövetkezet a szegedi népjóléti bizottsággal a szóban forgó munkák mikénti készítésére már megállapodásra jutott, sőt a kamarai titkár ur a főispán urnál eljár, hogy a szabóipari szövetkezet és a népjóléti bizottság közötti megállapodáshoz hozzájárulást kérje.

Az önálló szabó kisiparosok sérelmesnek tartják egyrészt, hogy a Népruházati Bizottság átirata az ipartestülettel nem közöltetett, másrészt pedig, hogy ezen bizottság ama határozat kijelentése dacára, mely szerint ezen munkát csakis kisiparosoknak szándékozik juttatni, mégis a szabóiparosok érdekében történnek tárgyalások, mely szövetkezettől az önálló kisiparosok teljesen távol állanak. Ezért a szabóipari szakosztály szerdán délután 5 órakor az ipartestületi szekházában gyűlést tart, hogy sérelmének mikénti orvoslást tárgyalja.

A Delmagyarország telefonjai

Kiadóhivatal 305.
Szerkesztőség 81

HIREK

0000

Akik velünk örülnek a békének.

A nagy orosz birodalom minden részébe szétszórt foglyaink bizonyára éppúgy tudomásul bírnak már a békekötésnélküli békéről, mint ahogyan a központi hatalmak területén levő összes orosz foglyok tudomására jutott az, legyenek bár pusztyákon, tanyákon, avagy fogolytáborokban. El sem képzelhető az a szívemben felsíró, vagy kacagó öröm, amely a sötét gyötrelmet, maró fájdalmait, a lázas sóvárgásban eltöltött hosszú, kínos éjszakáknak szomorú bánatait végre fölvaltja.

Olyan lehet valóban ezeknek az élet minden öröméért megszenvedett embereknek a béke, a hazatérés édes, mindent feledtető gondolata, érzése, mint az örökéjszakára kárhözváltottak a váratlan napsugár meglátása, a kék ég ragyogó mosolygása. Talán az első pillanatban el sem hitték, hogy béke van, hogy megnyílnak a szürke, egyhangú fogolytáborok, hogy szabadabb lélekkel, haza szabad szállni, hogy mehet a posta cenzura nélkül, hogy jöhet a levél az őszinte, meleg, igaz hangokkal és nemsokára indul a vonat a Dunától, Tiszától a Volgáig, Bajkálig és virágosak, lobogó zászlósak lesznek, dallal teli úgy, mint amikor haru- ra indultak onnan is, innen is.

És azóta az összetört, feketébe öltözött megsomorodott lelkeknek nem volt más vágya, álma, mint a béke. Rájöttek az emberek, hogy minden földi harc meddő, hogy az egyedüli idvesítő a Béke. A béke, a szeretet, amelyet 1918 évvel ezelőtt hintett el az Istenember. Millióknak kellett elpusztulni amiatt, hogy ismét visszatérjen a világ a szeretet útjára, a szeretethez, amely egyengeti a nehéz ágyúk városokat elsöprő, borzalmas munkáját, betemeti a kinteljes lövészárkok ásító vonalait és leszállásra készíti a légimágnasságok géphatóságait. Ibolyákkal, hóvirágokkal hinti tele a gyászfátyol nélkül való névtelen sírokat, a messzi mély erdők mélyén nyugvó eltűnteket és a visszavárók, hazatérők számára már festegeti a látóhatáron a reménység szivárvány hidját, amelyen fáradt seregek jönnek, mennek haza... Haza...

Az első békehangulattól telített nap este-lyén elhaladtam egy tágas, száraz pince mellett, ahol hatvan orosz fogoly van szállása. Pislogó lámpafény mellett, összeülekezve járták a nemzeti táncokat. Edesbus dal esendült az ajkukon és az örömeikbe belesírt a harmonika színes akordja... Valahol messze, talán a mi fiaink ajkán is felcsendül a hazavágyó, hazasíró nóta: Hej, a szívem csak azt mondja, jobb otthon...

— **Tőzsde.** A keddi értéktőzsde forgalma így alakult: Magyar Hitel 1261, Osztrák Hitel 826, Fabank 764, Leszámitoló 697, Salgótarjáni 978, Kurikányi 640, Rimamurányi 980, Allamvasutak 917, Adria biztosító 1670, Atlantika 1210 korona.

— **Uj miniszteri kinevezések.** Budapestről telefonálja tudósítónk: Félhivatalosan jelentik, hogy a hivatalos lap szerdai száma közölni fogja *Serényi Bélának* földművelésügyi és *Popovics Sándornak* pénzügyminiszterré való kinevezéséről szóló királyi kéziratokat.

— **Gróf Apponyi Albert szabadságon.** A hivatalos lap keddi száma közli, hogy a király gróf *Apponyi Albert* vallás- és közoktatásügyi miniszternek egészsége teljes helyreállítás céljából egy havi szabadságot engedélyezett. A szabadságidő tartamára a vallás- és közoktatásügyi minisztérium ideiglenes vezetésével öfelsége gróf *Estorházy Mária* tárcanélküli minisztert bizta meg.

Budapestről telefonálja tudósítónk: Gróf *Apponyi Albert* kultuszminiszter csütörtöki négy heti üdülésre Tiroloba utazik.